

TRAŽE MEGDAN, TRAŽE ZBRK

ZEMLJORADNJA MARKA KRALJEVIĆA

Dosadio Marku megdan,
Odluči se za presedan,
Ma trajao i dan jedan.

Dosadi mu vojna slav,
Pa u sebi plana prav,
Zemljoradnjom da se bav.

Takvom Marku pade um
Da uzore carsi drum.
Kako Marku to na um.

Njemu odmah plug na drum,
Dok se nije predvoum.
Pritisnuo Marko plug,

Ore druma kao lug,
Zabrazdio brazdu dug,
Izrao dubok prug,

Zabrazdio put pola,
Brazdu vuče sa dva vola,
Ore druma do Stambola.

Video ga drumski car,
Sebe pita da l' se var,
Da na oči nema kvar.

Uveri se nije varka,
Opet svoje oči čarka,
Kraljevića pozna Marka.

Ore druma s vola par,
A to jeste strašan stvar,
Jer čega će biti car.

Putem posla neke Turke
Da igraju s Markom žmurke.
Turci kažu: Marko mor . . .

A on njima: Ne gaz or.
Oni mole nemoj put.
Marko njima da učut.

Ponoviše Turci opet.
Marko njima: Ne zanovet.
Kad Turaka reče čet:

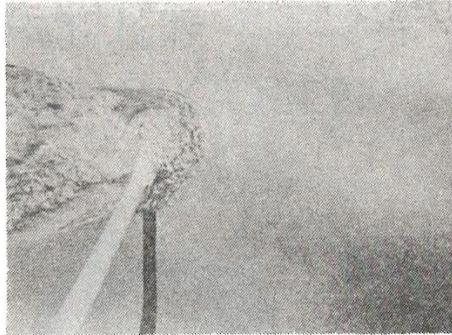
Što uzora puša pola?

Uze Marko da ih škola,
Tukući ih sa dva vola,
Safera ih u Stambola.

Zatim Marko caru id,
Da mu kaže šta se zbid,
Prirerao caru zid.

Car se pravi da je lep,
Može Marko da načep,
Hvata duku svojim džep.

Daje Marku mnogo par,
Šalje Marka prema Hvar,
Od oranja da odmar.

9,55 g — matanović mlenko

MARKO KRALJEVIĆ I ALIJA ĐERZELEZ

Po prošlosti suncu žarkom,
Ide šarac jahan Markom,
Preko šuma kao parkom.

Traže megdan, traže zbrk.
Marko silan, povrh mrk,
Tulumb vina njemu srk.

Posebno mu strašni brk,
Kad ih digne sunce smrk,
Ko ih srefne strah ga crk.

U susret im dođe trk
Djerzeleza manji brk,
Djerzelezu jezik grk.

Hoće proba svoju snagvu,
Ne zna čuva svoju glavgu,
Zameao s Markom kavgu

Neće da se skloni s put,
Napravio Marka ljut,
Krojeći mu pola skut.

Njemu Marko čim se nadlju,
Slomi kopanje kako zgrablju,
Do ruku mu seće sablju.

A Djerzelez posle sveg,
Slovri ledja prema njeg,
Glavu dade u svoj beg.

Imao je Marko topus,
A taj topus širok opus,
Koji može strašno bus.

Mahnu Marko sa taj topus,
Upotrebi njegov opus,
Djerzeleza zemlji spus.

Potom Marko Djerzelez
U brkove svoje svez,
Marko jaše, a on gez.

Istoriju, staru teč
Upitajte o tom prelk

KROKI SKLUPČANIH SATOVA

Okrnjena brazgotinama, gipka
kugla od sedeđa tinja —
urla mi iz grkljana.

Napušten na otpornom gajtanu
večernjeg zalaska
lagano krećem ka rubu.

Prevazilazi me obzorje
nedočekane raskoši:
sijaset nežnih dodira.

Dremež utrnljih oblaka
fišti rumene lugove,
šušte krbole tulipana.

Držim grafit i dijamant,
drobim ih, zatim cela smeša
postaje plen stalnog ciklona.

Nekada sam morske zvezde
farboi istarskom zemljom
i prodavao gojaznim turistima.

Svetlina fenjera prikazala se
pri spomenu predaka
u konzervuistorije šutnutih.

Jezik degenerika
ponavlja dosadan, tupi šablon
— spužva apsorbuje forzirane orgulje

Skidaš sve sa sebe
ognuta u muziku Led Zeppelin
ljubavi puno, puno ljubavi.

Sviraju na padinama
drečavih tonova slučajnost
zgrabljeni iz napefog bustera.

Zatičem sebe sa elegijama
glibim parabolom
duboko bordo svršetka.

Elastika šine bezgranično
opkoljava kupanje bahančkinja
u pohoti beskrupulznog jezera.

Nepojmljivo šuštanje
kao da bilo šta postoji
osim dolazeće pogrebne povorke.

Iz improviziranog ugla
može se promatrati
smena iznurenih trenučaka.

Ekran baca na okolne stvari
ljagu tračnica kroz cvokot
motiva mrive prirode.

Suton jedva nikle omorike
kontinuelno, kontinuelno
teku razorne supstance.

U menzuru došljaka
potopljena katoda globusa
izdvaja začepljene srčane komore.

Opet škrabam ezoterične znake
podsećaju na moju neizraslu bradu
pored toga živom sotone.

Sve se slilo u zamršenu sliku
stenoši stisak pameli
humka sa vidovitim ožiljkom.

Iznad centralnog sevanja
bučne sekunde mrdaju se
luckasto u futur kučeći.